Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

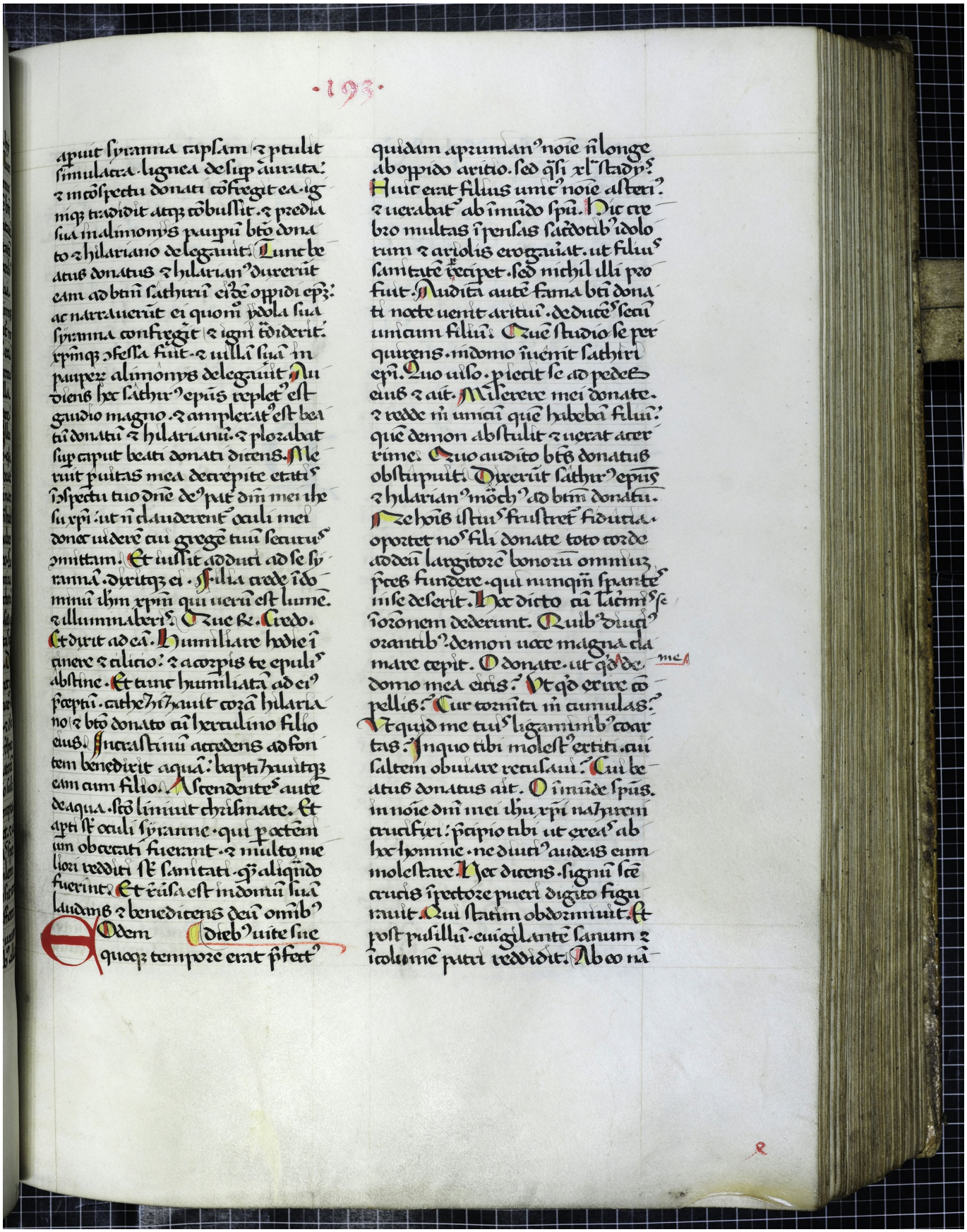

·193·

apuit ſyramna rapſam ⁊ ptulit ſimulacra lignea deſup aurata: ⁊ in cōſpectu donati cōfregit ea. ig mq; tradidit atq; cōbuſſit. ⁊ predia ſua in elimoſynas pauperū bt̄ō dona to ⁊ hilariano delegauit. Tunc be atus donatus ⁊ hilarian⁹ dixerūt eam ad btm̄ ſathiri ei⁹ dē oppidi epz: ac narrauerūt ei quom̄ idola ſua ſyramna confregit ⁊ ignī cōdiderit. xp̄m̄q; profeſſa fuit. ⁊ nulla ſua in pauperes alimonia delegauit. Qu dieb⁹ hec ſathir⁹ epūs repletꝰ eſt gaudio magno. ⁊ amplexat⁹ eſt bea tū donatū ⁊ hilarianū. ⁊ plorabat ſup caput beati donati dicens. Ne tuit pietas mea decerpite etatis ſ ſpectu tuo dn̄e de⁹ pat̄ dn̄i mei ihe ſu xp̄i: ut n̄ claudereñt oculi mei donec uidere⁊ cui gregē tuū ſecurus ꝑmittam. Et iuſſit adduci ad ſe ſyramna. diritq; ei. Filia crede īdo minū ih̄m xp̄m qui uerū eſt lumē. ⁊ illuminabit⁹. Qui ℟. Credo. Et dixit ad ea. Humiliare hodie ſi nere ⁊ alimo: ⁊ a corpis te epulis abſtine. Et tunc humiliata ad ei⁹ ſcptū. cathezizauit eā hilaria no ⁊ bt̄ō donato ai lexculino filio eius. Mane ſtinū accedens ad fon tem benedixit aquā: baptizauitq; eam cum filio. Aſcendente⁊ autē de aqua. ſtīm linuit chriſmate. Et apti ſūt oculi ſyramne. qui p octēn nium obcecati fuerant. ⁊ multo me liori reddit⁹ ſūt ſanitati. q̄ aliq̄do fuerint. Et ēūſa eſt in domū ſuā laudans ⁊ benedicens deū omn⁹

Eodem die⁹ uite ſue quoq; tempore erat ꝑfect⁹ quidam apruman⁹ noīe n̄ longe ab oppido aritio. ſed q̄ſi xl ſtadi⁹. Huic erat filius unic⁹ noīe alter⁹. ⁊ uexabat⁹ ab immūdo ſpū. Qui cū bro multas ſi penſas ſacerdotib⁹ idolo tum ⁊ ariolis erogauiſſet. ut filiu⁹ ſanitatē ꝑcaperet. ſed nichil illi pro fuit. Auditā autē fama bt̄i dona ti nocte uenit aritiū. deducēſ ſecū unicum filiū. Qui ſtudio ſe per quirens. in domo inuenit ſathiri epi. Quo uiſo. p̄cidit ſe ad pedes eius ⁊ ait. Miſerere mei donate. ⁊ redde m̄i unicū quē habebā filiū. quē demon abſtulit ⁊ uexat acer rime. Quo audito bt̄ō donatus obſtupuit. Dixerūt ſathir⁹ epūs ⁊ hilarian⁹ moch⁹ ad btm̄ donatū. Ne hois iſtius fruſtret fiducia. oportet nos fili donate toto corde ad deū largitorē bonorū omniū ꝓces fundere. qui nunq̄ ſpantē ſe deſerit. Hec dicto ai lacrimis ſe oronem dederunt. Quib⁹ diuq⁹ orantib⁹ demon uexe magna cla mare cepit. O donate. ut q̄d de me domo mea eicis? Ut q̄d exire co pellis? Cur tormenti⁹ me cumulas? Ut quid me tuis ligaminib⁹ coar tas? Inquo tibi moleſt⁹ exiui. aut ſaltem obuiare recuſaui? Cui be atus donatus ait. O immūde ſpūs. in noīe dn̄i mei ihu xp̄i nazareni crucifixi: ꝓcipio tibi ut exeas ab hoc homine. ne diuti⁹ audeas eum moleſtare. Hec dicens. ſignū ſce crucis in rectore pueri digito figu rauit. Qui ſtatim obdormiuit. Et poſt puſillū. euigilante ſanum ⁊ incolume puerū reddidit. Ab eo nā